

Arrest

nr. 71 707 van 12 december 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel, Immigratie en Maatschappelijke Integratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2011 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 5 september 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 november 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienden bij aangetekend schrijven van 28 juni 2011 een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 5 september 2011 de beslissing waarbij de aanvraag van verzoekers om tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden

onontvankelijk verklaard werd. Deze beslissing, die verzoekers via de administratieve diensten van de gemeente Evergem ter kennis gebracht werd, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 28.06.2011 bij onze diensten werd ingediend door:

[J., G. H.] [...]

[...]

[J., R. N.] [...]

[...]

Nationaliteit: Afghanistan

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

Artikel 9ter - § 3 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 30.03.2011 toont geen enkele uitspraak omtrent de ziekte, de graad van ernst van de ziekte en de noodzakelijk geachte behandeling. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste te leggen van verzoekers.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekers voeren in een enig middel de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij verschaffen volgende toelichting:

“Verzoeken hebben bij hun regularisatieaanvraag een medisch getuigschrift gevoegd, op 30 maart 2011 opgesteld door Dr. [C. B.], cardioloog (stuk 1)

Dit medisch getuigschrift verwees expressis verbis naar een aantal medische verslagen die in bijlage gevoegd werden (stukken 2 t/m 4).

Het ging om volgende medische verslagen

- Medisch verslag van Dr. [C. B.], cardioloog, dd. 24 februari 2011 (stuk 2);*
- Medisch verslag van Dr. [C. B.], cardioloog, dd. 17 februari 2011 (stuk 3);*
- Medisch verslag van Dr. [D. D.] dd. 26 januari 2011 (stuk 4).*

Deze verslagen, waarvan de tekst brevitatis causa niet zal hernomen worden maar die als stukken 2 t/m 4 bij huidig verzoekschrift gevoegd worden, beschrijven in duidelijke bewoordingen de ziekte en de graad van ernst van deze ziekte.

Er is bijgevolg voldaan aan de vereiste gesteld door art. 9ter § 1, 4de lid, van de Vreemdelingenwet.

[...] De D.V.Z. heeft blijkbaar alleen het medisch getuigschrift gelezen en de medische verslagen, waarnaar expressis verbis verwezen werd, ongelezen gelaten.

De verslagen, waarnaar in het getuigschrift onder B/, C/ en E/ verwezen wordt, dienen als één geheel met het medisch getuigschrift [...] beschouwd te worden. Het medisch getuigschrift en de verslagen dienen in hun geheel gelezen en geëvalueerd te worden, wat de D.V.Z. duidelijk niet gedaan heeft.

Een medisch getuigschrift is een getuigschrift opgesteld door een medicus, en dient ook onder dit oogpunt gelezen en geëvalueerd te worden. In casu werd het medisch getuigschrift opgesteld door een specialist-cardioloog, die het omwille van zijn drukke en stresserende beroepsbezigheden voldoende geoordeeld heeft in het medisch getuigschrift te verwijzen naar de uitgebreide en medisch onderbouwde verslagen die hij voor deze patiënt reeds opgesteld had. Er anders over oordelen zou getuigen van een formalistisch, Kafkaiaans denkpatroon dat niet thuishoort in het hedendaagse rechtsdenken.

De werkwijze van de D.V.Z. strookt niet met een zorgvuldig bestuur, zodat het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden werd."

3.2. Verweerder antwoordt dat in het standaard medisch getuigschrift, dat verzoekers samen met hun aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden overmaakten, slechts wordt verwezen naar de bijgevoegde verslagen. Hij betoogt dat het nochtans aan de arts die verzoekers behandelde toekomt om in het standaard medisch getuigschrift een gedetailleerde beschrijving te geven van de ernst van de aandoening en dat het louter verwijzen naar andere medische verslagen bijgevolg niet voldoende is. Hij stelt dat het niet kennelijk onredelijk is om van een arts te verwachten dat hij een analyse maakt van medische verslagen waarover hij beschikt. Tevens benadrukt hij dat het geenszins volstaat om voor te houden dat uit de totaliteit van het standaard medisch getuigschrift, met inbegrip van bijkomende attesten, kan afgeleid worden dat de aandoening waaraan een vreemdeling lijdt van een zekere ernst is.

3.3.1. De Raad merkt op dat artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen moeten omkleed worden en dat in voorliggende zaak aan deze vereiste werd voldaan, zodat geen schending van voormelde bepaling kan vastgesteld worden.

3.3.2. Verzoekers geven verder aan dat artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en de materiële motiveeringsplicht geschonden zijn doordat verweerder geen rekening heeft gehouden met de inlichtingen die terug te vinden zijn in de medische verslagen waarnaar in het door hen neergelegde standaard medisch getuigschrift uitdrukkelijk werd verwezen.

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1 De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2 Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4 De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5 De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6 Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen."

Uit voormelde bepaling volgt dat een aanvraag om op grond van medische redenen tot een verblijf gemachtigd te worden een standaard medisch getuigschrift dient te bevatten dat de ziekte waaraan de aanvrager lijdt, de graad van ernst van de ziekte en de noodzakelijk geachte behandeling vermeldt.

Het is niet betwist dat verzoekers een standaard medisch getuigschrift hebben overgemaakt. In bestreden beslissing wordt de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet evenwel onontvankelijk verklaard omdat het voorgelegde standaard medisch getuigschrift volgens verweerder niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid van voornoemde wetsbepaling, en meer specifiek omdat het geen inlichtingen bevat omtrent de ziekte waaraan mevrouw R. J. zou lijden, de graad van ernst van haar aandoening en de noodzakelijk geachte behandeling.

De Raad stelt vast dat verzoekers bij hun aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet een *“MEDISCH GETUIGSCHRIFT bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisatie bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken”* voegden dat werd opgesteld door dr. C. B., die werkzaam is op de dienst cardiologie - intensieve zorgen van het AZ St.-Lucas. Onder *“B/ DIAGNOSE: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van Artikel 9ter wordt ingediend. Het is in het belang van de patiënt dat voor elke pathologie stukken ter staving worden voorgelegd (bv. specialistisch verslag)”*, verwijst dr. C. B. naar de door hem en een collega opgestelde gedetailleerde specialistische verslagen (*“cfr. verslagen”*).

Aangezien de geneesheer-specialist die mevrouw R. J. consulteerde in het door hem ingevulde standaard medisch getuigschrift uitdrukkelijk verwees naar de door hem en een andere arts opgestelde specialistische verslagen en hij deze verslagen bij het standaard medisch getuigschrift voegde kunnen deze documenten in casu niet los van elkaar gezien worden. Door de uitdrukkelijke verwijzing in het standaard medisch getuigschrift naar de bijgevoegde verslagen, dient de inhoud van deze verslagen geacht te worden deel uit te maken van de inhoud van het standaard medisch getuigschrift. Verweerder kan dan ook niet gevolgd worden waar hij lijkt te willen aangeven dat hij in voorliggende zaak geen rekening diende te houden met de nadere verduidelijkingen waarvoor in het, in artikel 9ter, § 1, vierde lid, van de Vreemdelingenwet, voorziene standaard medisch getuigschrift expliciet werd verwezen naar specialistische verslagen, omdat de tekst van deze verslagen niet in extenso is vermeld op het standaard medisch getuigschrift zelf of geen analyse van deze verslagen werd gemaakt. Artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet voorziet weliswaar dat het standaard medisch getuigschrift de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijke geachte behandeling *“vermeldt”*, doch deze bepaling sluit niet uit dat deze vermelding zou gebeuren door middel van een verwijzing naar bijgevoegde verslagen. Een verwijzing naar bijgevoegde verslagen kan trouwens noodzakelijk zijn nu de beschikbare ruimte op het standaard medisch getuigschrift onvoldoende is om een meer complexe medische problematiek, met inbegrip van de graad van ernst van deze problematiek en de noodzakelijk geachte behandeling, integraal weer te geven.

In de verslagen die door verzoekers samen met het standaard medisch getuigschrift werden overgemaakt duidde dr. C. B. onder meer dat een gastroscopie een *“matig chronische antritis”* aantoonde en wordt toegelicht welke medicatie mevrouw R. J. dient te nemen. De stelling van verweerder dat er *“geen enkele uitspraak omtrent de aard van de ziekte, de graad van ernst van de ziekte en de noodzakelijk geachte behandeling”* wordt gedaan vindt dan ook geen steun in de aan de Raad voorgelegde stukken.

Verzoeker kan gevolgd worden waar hij stelt dat verweerder een incorrecte toepassing heeft gemaakt van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en de materiële motiveringsplicht heeft miskend door te weigeren de inhoud van medische verslagen waarnaar expliciet wordt verwezen in een standaard medisch getuigschrift in aanmerking te nemen.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden dienen deze niet onderzocht te worden (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

4. Korte debatten

Verzoekers hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21

december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 5 september 2011, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend en elf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK